

Blogging about London 2019

Londýn z mé perspektivy byla jedna velká komedie, aspoň co se týče mé skupinky. Bylo vskutku náročné vybrat pouze jednu příhodu, jelikož to byla jedna lapálie za druhou, avšak jedna je opravdu můj favorit. Jeden krásný den jsme se rozhodli navštívit stadion na West Hamu. Ze začátku šlo vše podle plánu, byli jsme nabalení, dosyta nasnídaní a počasí nám přálo. První problém nastal při hledání polohy West Hamu, nacházel se totiž v 2-3 zóně, avšak naše Oyster Card platila pouze v zónách 1 a 2. Znejistěli jsme. Po dlouhých skupinových poradách jsme se rozhodli riskovat a přece jenom ve výletu pokračovat. Cesta na stanici West Ham (údajně hned vedle stadionu) trvala dlouhých 20 minut. Když jsme s vítězným pocitem stanuli na West Hamu, zjistili jsme, že stadion je daleko (asi 5 km pěšky), což nás odradilo. West Ham nebyl pokořen a my byli ztraceni a hluboce zklamáni. Nakonec jsme však po náročné cestě dorazili na hotel a druhý den vyrazili s ještě větším optimismem na výlet číslo dvě a tentokrát (také díky radě našich drahých profesore, že opravdu můžeme do zóny 2-3) jsme uspěli! Nikdy nezapomenu na moment, když jsme před námi konečně spatřili náš vysněný stadion. Po odpoledni stráveném na West Hamu jsme se opět bezpečně navrátili do hotelu dojatí naším úspěchem. Dojetí bylo očividně extrémní, jelikož jsme na West Hamu strávili další tři odpoledne (avšak byla nedobrovolná, vždy jsme nějakou nevysvětlitelnou záhadou zabloudili a skončili zde). Přes všechny strasti můžu s úsměvem dodat, že všechny cesty vedou do našeho překrásného West Hamu.

Nikol Foldynová, 6. B

Londýn byl dlouho městem, kam jsem se chtěla podívat. Ať už na památky, tak taky zažít atmosféru tohoto města. Proto mými největšími zážitky z tohoto školního výletu byly samozřejmě klasické památky jako Buckinghamský palác, Katedrála sv. Pavla, Kensingtonský palác nebo Tower Bridge. Ale hlavními zážitky byla odpoledne, která jsme s holkami proseděly v parku a užívaly si atmosféru Londýna. Nebo když jsme si sedly k London Eye když zapadalo slunce. Tyto chvíle jsem si na Londýně užívala nejvíc.

Pavla Jakůbková, 6. B

Pět let uteklo jako voda a i my jsme se dočkali zájezdu do **Londýna**. K 24 hodinové cestě autobusem se ani vyjadřovat nebudu, na to si myslím máme všichni stejný názor, ale potom to za to stálo. Londýn byl mým velkým cestovatelským snem a jsem vděčná, že jsem se zde mohla podívat a vidět spoustu památek na vlastní oči. Nejlepší za mě byly ale chvíle, kdy jsme jen seděly s kamarádkami pod Londýnským okem a kochaly se krásami Londýna. Nejvíce mě mrzí, že se zrovna Big Ben opravuje, což je podle mě dominanta. A taky, že jsme se nepodívali na pár dalších míst, ale nevádí, aspoň máme důvod se sem vrátit. Hned po první návštěvě mohu souhlasit s větou „If you are tired of London, you are tired of life.“

Klára Čapková, 6.B

Co si budeme povídat, 24 hodin v autobuse je dobré maximálně tak ke 2 věcem. Ke čtení povinné knížky k maturitě nebo k poznávání úžasného **Londýna**.

Londýn mě vždy lákal hlavně kvůli památkám, o kterých se každý rok učíme v hodinách angličtiny a bylo opravdu úžasné vidět všechny ty krásy konečně na vlastní oči, a ne se o nich jen učit. Přiznám se, že jsem možná čekala trochu více, ale posezeníčko s kamarádkami před Londýnským okem by mě asi nikdy neomrzelo. Taky by mě neomrzela pohled na Tower Bridge a neobvyklé mrakodrapy. Co se mi ale líbilo nejvíce, byly parky na každém rohu Londýna. Největším rozdílem byli milí lidé v každém podniku, na každé ulici a hlavně milí policisté. Z Londýna jsem si odvezla spoustu krásných zážitků a důležitou větu: If you are tired of London, you are tired of life. Takže pokud máte možnost, určitě hned jeďte. A jeďte i víckrát, protože je stále co objevovat. Ovšem nezapomeňte na deštník. :)

Anna Slováčková, 6. B

Den třetí: po prvních dvou dnech jsme už docela utahaní, ale udělali jsme si ještě čas na prohlídku **Harrods**. Mezi manželkami arabských šejků se moc přirozeně necítíme, ale propiska za 132 000 liber nás velmi fascinovala, vždyť jsou to necelé 4 miliony korun za pouhou propisku.

Petr Kuča, 6. B

London's master: Peter The disaster

London was full of unforgettable experiences, but one of them, I will remember for a long time. One time, our small group had a plan. We wanted to go to Tesco for some cheap dinner (probably in form of Meal Deal) and then go back to our hotel. We went from the metro Paddington station and Peter took lead, but his navigational skills were really bad as we discovered earlier, because our dear Peter was using his wrist watch instead of maps to navigate us during our whole London trip. We got lost many times before (but somehow we always ended up in West Ham and nobody knew how) so I actually don't remember why we even let him navigate us in the first place. We got lost again and walked for about 2 km and found ourselves in the middle of nowhere. Two metro stations away from Paddigton, with no Tesco. But I saved the situation and found another Tesco and got us home safely. We were angry with Peter, and we were screaming at him all the way home. And from that moment, we never let him navigate us again.

Kateřina Mertová, Klára Kurajská, Dominika Bártová, 6. B